Dosarul nr. 3-3756/2023

2-23186605-12-3-27122025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

24 septembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Reclamantului Ion *****

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de *****Ion către Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 15.05.2023, *****Ion prin intermediul avocatului Chitorogă Iona depus acțiune în instanța de judecată către Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că, la 11.08.2023 aproximativ ora 13:10 aflându-se pe *****or. ***** a fost stopat de către colaboratorii de poliție și l-a documentat pe faptul port armei necorespunzător. Indică că, ulterior la 12.10.2023 ora 14.00 de către agentul constatator Adam Ion colaborator al IP ***** a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr. ***** pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 361 alin. (1) CC al RM fiindu-i aplicată amenda în sumă de 1500 lei.

Notează că, la 16.10.2023 amenda a fost achitată ceia ce se confirmă prin bonul de plată, confirmându-se faptul că cazul a fost încetat context în care ulterior a solicitat să-i fie returnată arma și permisul de port-armă. Atrage atenția că, recent însă *****Ion a aflat despre existența deciziei privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui *****Ion *****din 07.11.2023. Susține că, cu decizia în cauză *****Ion nu este de acord o consideră pasibilă de anulare.

Atrage atenția că, la 12.10.2023 ora 14.00 de către agentul constatator Adam Ion colaborator al IP ***** a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr. ***** pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 361 alin. (l) CC al RM fiindu-i

aplicată amenda în sumă de 1500 lei.

Mai mult ca atât indică că, la 16.10.2023, amenda a fost achitată ceia ce se confirmă prin bonul de plată, confirmându-se faptul că cazul a fost încetat.

Astfel atât la momentul audierii lui *****Ion cât și la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție lui *****Ion i s-a explicat doar despre faptul necesității achitării amenzii. Astfel indică că, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție la rubrica decizia agentului constatator este specificat doar aplicarea sancțiunii principale sub formă de amendă și nicidecum nu există careva mențiuni despre aplicarea sancțiunii complimentare prevăzute de art. 361 alin. 1 CC al RM.

Susține că, prevederilor art. 361 alin. 1 se menționează expres: încălcarea regulilor de păstrare, deținere, transport, port și folosire a armelor letale și neletale și/sau a munițiilor aferente, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 6 la 30 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu privarea de dreptul de deținere sau port și folosire a armei pe un termen de la 2 ani la 5 ani, cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

Precizează că, nu a fost dispusă spre soluționare aplicarea pedepsei complimentare.

Mai indică că, în situația în care Inspectoratul Național de Securitate Publică a inițiat o procedură administrativă în privința lui *****Ion urma a fi respectata procedura prevăzută de Codul Administrativ și anume anunțarea despre inițierea procedurii administrative, solicitarea de explicații și alte acțiuni procedurale care nu au fost respectate de către Inspectoratul național de Securitate Publică.

Curtea Europeană a constatat în jurisprudența sa că, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive.

De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație, (cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhomi vs. România, nr. 77193/01 și 77196/01, § 35-36, 24 mai 2007). Susține că, Curtea a mai reținut că, noțiunile legale au un grad de generalitate și urmează a fi aplicate în cumul cu alte prevederi legale.

Prin urmare, conceptul de declarare a averii, ab initio, nu pot să comporte un caracter particular și concret.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Noțiunea de „act administrativ” este definită și în Rezoluția (77) Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997.

În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul

administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Conform art. 22 alin. (1) și în conformitate cu art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participant.

În conformitate cu art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile Legii privind organizarea judecătorească, întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control.

Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care, la fel, a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică.

În virtutea modificărilor succesive operate la instituția sarcinii probațiunii pe parcursul procesului, Legea contenciosului administrativ această sarcină este pe seama pârâtului, iar Codul administrativ pe seama părții ce invocă anumite fapte sau înaintează pretenții, incidente procesual Legislative ce nu pot fi imputate părților.

Cu privire la procedura prealabilă și termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, reclamantul menționează următoarele.

Art. 163 lit. c) Cod Administrativ al RM prevede că procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Art. 209 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ al RM statuează că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; lit. b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Solicită partea reclamantă *****Ion:

- anularea deciziei privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui *****Ion *****din 07.11.2023.

Din partea pârâtului Inspectoratului Național de Securitate Publică, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 41-42).

În motivarea referinței pârâtul menționează că, în cadrul Inspectoratului național de securitate publică a parvenit sesizarea Inspectoratului de poliție ***** referitor la faptul privind expunerea pe cazul de încălcare a regulilor de port a armei letale cu țeava ghintuită, de model *****, cal. 9x19 mm, ***** și a munițiilor aferente, de către *****Ion, a.n. *****, loc. r. *****, sat. *****.

Precizează că, în urma examinării sesizării s-a stabilit că, la data 11.08.2023 în jurul orelor 43:00 min, pe str. P. Halipa 25, or. *****, *****Ion se deplasa pe jos în maiou și pantaloni scurți având la brâu în mod vizibil o armă de foc, în timpul deplasării avea un comportament neadecvat, a intrat în discuție cu echipajul de poliție care documenta un caz din traficul rutier, de la care a cerut explicații din ce motiv s-au parcat anume în locul dat, angajații poliției de patrulare i-au cerut permisul pe arma pe care o deținea la brâu la loc vizibil, *****Ion a refuzat prezentarea permisului, în urma cărui fapt angajații de patrulare i-au ridicat arma ce se afla în toc fără siguranță, după care *****Ion revoltându-se a scos din portmoneu permisul de armă cu nr. ***** eliberat la 31.03.2023.

Trage atenția că, prin acțiunile sale, Ion *****, au încălcat prevederile art. 14 alin. (3) punct b), al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, să stea în permanență introdusă în toc, în loc ascuns vederii, cu excepția situațiilor în care persoana este autorizată, potrivit legii, să o aplice.

Respectiv, de către Inspectoratul de poliție ***** fost pornit un proces contravențional în legătură cu faptele că în acțiunile lui *****Ion, a.n. *****, loc. r. *****, sat. *****, se conțin semnele constitutive ale contravenției, prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod contravențional, încălcarea regulilor de păstrare, deținere, transport, port și folosire a armelor letale și neletale și/sau a munițiilor aferente, dacă fapta nu constituie infracțiune”. Procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost contestat.

Art. 18 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă prevede că, limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani se aplică titularului dacă a comis una din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor și a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Art. 19 alin. (3) prevede că, dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani se dispune de către serviciul abilitat care a acordat acest drept în cazul în care titularul se află în una din situațiile specificate la art. 18 alin. (3).

Subsecvent mai indică că, la 07.11.2024, în temeiul art. 18 alin. (3) lit. b) și art. 19 alin. (3) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă, Inspectoratul național de securitate publică a emis Decizia *****privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5(cinci) ani cu retragerea și suspendare permiselor de armă, eliberate pe numele lui Ion *****.

În ședința de judecată reclamantul Ion *****, a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea pretențiilor conform motivelor de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Inspectoratul Național de Securitate Publică, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citată legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citat despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de *****Ion către Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ individual defavorabil.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea

este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 12.10.2023, *****Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 30 uc.

Prin bonul de plată din 16.10.2023, se atestă că *****Ion a achitat amenda stabilită de către agentul constatator.

Prin decizia din 07.11.2023 privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de arma eliberat pe numele cet. *****Ion, INSP în conformitate cu prevederile art. 18 alin, (3), lit. b) și art. 19 alin. (3) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor șl al munițiilor cu destinație civilă a dispus limitarea pe un termen de 5 ani, a dreptului de deținere, port și folosire a armei de foc cu retragerea permisului de armă nr. *****, eliberat la 31.03.2023 pe numele cet. *****Ion Petru a.n. *****, loc, r-nul ***** sat. *****, IDNP *****, privind deținerea armei de model „*****442”, cal. ***** mm, *****. În conformitate cu prevederile art. 25 al Legii nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 3 și art. 18 alin. (8) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, pecum și pct. 74 al Regulamentului cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 293/2014, s-a obligat cet. *****Ion în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință decizia, să depună arma și întreaga cantitate de muniții deținute, la ofițerul superior al SSA și AL SSP a IP *****.

Conform art. 361 Cod contravențional,

(1) Încălcarea regulilor de păstrare, deţinere, transport, port şi folosire a armelor letale şi neletale şi/sau a muniţiilor aferente, dacă fapta nu constituie infracţiune,

se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice sau cu privarea de dreptul de deţinere sau port şi folosire a armei pe un termen de la 2 ani la 5 ani, cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

Conform art. 3 din Legea nr. 130 din 08.06.2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă,

(1) Reglementarea juridică a controlului asupra armelor şi a muniţiilor ţine de competenţa Parlamentului.

(2) Guvernul, în conformitate cu atribuţiile sale:

a) aprobă actele normative de aplicare a prezentei legi;

b) realizează politica de stat în domeniul circulaţiei şi folosirii armelor letale, neletale şi a muniţiilor cu destinaţie civilă;

c) decide achiziţionarea armelor şi a muniţiilor, inclusiv din circuitul civil, pentru autorităţile administraţiei publice care au competenţe în domeniul apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice;

d) elaborează şi aprobă regulamentul Comisiei de stat pentru evaluarea, bonificarea şi rebutarea armelor.

(3) Ministerul Afacerilor Interne este autoritatea competentă care exercită autorizarea, evidenţa, controlul şi supravegherea privind deţinerea, portul şi folosirea armelor şi a muniţiilor, precum şi privind operaţiunile cu acestea, fiind unica autoritate competentă care reprezintă Republica Moldova în cadrul transferurilor şi notificărilor privind armele şi muniţiile în condiţiile prezentei legi. În domeniul autorizării, evidenţei, controlului şi supravegherii asupra circulaţiei armelor şi a muniţiilor, Ministerul Afacerilor Interne exercită următoarele funcţii:

a) elaborează instrucţiuni privind regimul armelor şi al muniţiilor, forma şi conţinutul documentelor emise în temeiul prezentei legi;

b) autorizează, ţine evidenţa, realizează controlul şi supravegherea privind procurarea, înstrăinarea, deţinerea, păstrarea, portul şi folosirea armelor şi muniţiilor, precum şi privind efectuarea operaţiunilor cu acestea, în condiţiile prezentei legi;

c) efectuează constatarea tehnico-științifică balistică, examinarea tehnică periodică, marcarea de trasabilitate, trageri experimentale din arme cu includerea tuburilor de cartuşe şi a gloanţelor trase în colecţia de tuburi de cartuşe şi gloanţe trase a Ministerului Afacerilor Interne, sistematizate după tip, marcă, model, calibru, serie, număr, după an de producere şi după lotul acestora;

d) notifică autorităţile abilitate în domeniu ale statelor străine şi organizaţiile internaţionale relevante despre transferul de arme şi muniţii efectuat de pe teritoriul Republicii Moldova către acestea;

e) administrează Registrul de stat al armelor;

g) emite prescripţii privind înlăturarea încălcării condiţiilor de licenţiere.

Conform art. 14 din Legea nr. 130 din 08.06.2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă,

(1) Titularul dreptului de deţinere şi, după caz, de port şi de folosire a armelor letale şi neletale supuse autorizării are obligaţia de a păstra arma înscrisă în permisul de armă în condiţii de securitate şi de a nu permite accesul la ea al persoanelor neautorizate.

(3) Arma prevăzută la alin. (1) poate fi purtată numai de titularul permisului corespunzător, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiţii:

b) să stea în permanenţă introdusă în toc, în loc ascuns vederii, cu excepţia situaţiilor în care persoana este autorizată, potrivit legii, să o aplice.

Conform art. 18 din Legea nr. 130 din 08.06.2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă,

(3) Limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul:

b) a comis una din contravenţiile ce ţin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vînatul, de încălcarea modului de comercializare şi/sau de înstrăinare a armelor şi a muniţiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

(4) În cazul în care titularul se află în una din situaţiile specificate la alin. (1), (2) sau (3), organul de poliţie competent retrage permisul de armă, iar titularul este obligat să depună armele şi întreaga cantitate de muniţii aferente la organul de poliţie în a cărui rază de competenţă teritorială îşi are domiciliul ori este obligat să le înstrăineze în condiţiile prezentei legi.

(7) Măsura prevăzută la alin. (4) poate fi contestată în modul stabilit de Codul administrativ.

(8) Deţinătorul armelor este obligat ca, în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoştinţă măsura prevăzută la alin. (6), să depună armele şi întreaga cantitate de muniţii aferente la organul de poliţie în a cărui rază de competenţă teritorială îşi are domiciliul în vederea înstrăinării sau depozitării, cu excepţia situaţiilor în care acestea sînt ridicate de organul de poliţie competent. Exercitarea căilor de atac, prevăzute de lege, împotriva măsurii de anulare a permisului de armă nu suspendă obligaţia deţinătorului de a depune armele la organul de poliţie.

Conform art. 19 din Legea nr. 130 din 08.06.2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă,

(3) Suspendarea dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armelor pe un termen de 5 ani se dispune de către organul competent care a acordat acest drept în cazul în care titularul se află în una din situaţiile specificate la art. 18 alin. (3).

(10) Decizia de suspendare, revocare sau anulare a dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armelor letale şi neletale supuse autorizării poate fi contestată conform Codului administrativ.

Potrivit pct. 74 din Regulamentul cu privire la regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă, Anexa nr.1 la Hotărîrea Guvernului nr.293 din 23 aprilie 2014,

În situaţiile prevăzute la art. 18 alin. (2), (3) şi la art. 19 alin. (1), (2) şi (3) din Lege, organul de poliţie competent comunică în scris titularului dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armei despre suspendarea acestui drept, obligîndu-l să depună arma la un armurier şi să prezinte o dovadă în acest sens în termen de 10 zile din data primirii comunicării, cu excepţia situaţiei în care arma este luată în custodie de poliţie.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității Deciziei *****din 07.11.2023 emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor pe un termen de 5 ani.

La caz, instanța reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 12.10.2023, se atestă că, reclamantul la data de 11.08.2023, ora 13:00, pe *****nr. 25, or. *****, se deplasa pe jos având la brâu armă de foc model *****, cal. ***** mm, *****.

Totodată, potrivit referinței se atestă că a manifestat un comportament neadecvat, a intervenit în activitatea echipajului de poliție care documenta un caz din trafic și a refuzat inițial să prezinte permisul de armă. Angajații de patrulare au constatat că arma se afla în toc fără siguranță, fiind purtată la loc vizibil.

Astfel, la 12.10.2023, agentul constatator Adam Ion din cadrul IP ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care reclamantul a fost sancționat în baza art. 361 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 30 unități convenționale.

Amenda a fost achitată la data de 16.10.2023, fapt confirmat prin bonul de plată anexat la dosar, iar procesul-verbal nu a fost contestat.

Instanța constată că, art. 14 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 130 din 08.06.2012 privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă, prevede că arma prevăzută la alin. (1) poate fi purtată numai de titularul permisului corespunzător, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiţii: să stea în permanenţă introdusă în toc, în loc ascuns vederii, cu excepţia situaţiilor în care persoana este autorizată, potrivit legii, să o aplice.

La fel, instanța constată că art. 18 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 130 din 08.06.2012, prevede că limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul: b) a comis una din contravenţiile ce ţin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vînatul, de încălcarea modului de comercializare şi/sau de înstrăinare a armelor şi a muniţiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Conform art. 19 alin. (3) din aceeași lege, suspendarea dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armelor pe un termen de 5 ani se dispune de către organul competent care a acordat acest drept în cazul în care titularul se află în una din situaţiile specificate la art. 18 alin. (3).

Subsecvent, instanța atestă că, INSP avea nu doar dreptul, dar și obligația legală de a emite decizia de suspendare.

Cu privire la argumentul reclamantului că nu a fost aplicată sancțiunea complementară prin procesul-verbal. Instanța constată că, art. 361 alin. (1) Cod contravențional prevede 2 sancțiuni, amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice sau cu privarea de dreptul de deţinere sau port şi folosire a armei pe un termen de la 2 ani la 5 ani. În context, faptul că agentul constatator a optat pentru aplicarea amenzii fără privarea de privarea de dreptul de deţinere sau port şi folosire a armei, nu exclude aplicarea ulterioară a măsurii administrative de suspendare prevăzute de Legea nr. 130 din 08.06.2012.

Instanța reține că, suspendarea dispusă prin Decizia *****din 07.11.2023 nu constituie o sancțiune contravențională complementară, dar o măsură administrativă distinctă prevăzută de Legea nr. 130 din 08.06.2012 privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă.

Instanța remarcă că, sancțiunea contravențională urmărește pedepsirea pentru fapte ilicite, iar măsura de suspendare a dreptului de port armă reprezintă o măsură de siguranță publică, menită să prevină săvârșirea unor fapte similare.

Cu privire la argumentul părții reclamante că nu i-a fost respectat dreptului de a fi ascultat prevăzut de art. 94 Cod administrativ. Instanța reține că, principiul dreptului de a fi ascultat, nu are un caracter absolut și poate fi limitat în situațiile în care starea de fapt este suficient clarificată. În speță, faptele au fost constatate prin procesul-verbal contravențional din 12.10.2023, care nu a fost contestat de către reclamant și a devenit definitv. În aceste condiții, audierea reclamantului nu ar influența soluția, întrucât INSP nu dispunea de o marjă de apreciere în aplicarea art. 18 alin. (3) și art. 19 alin. (3) din Legea nr. 130 din 08.06.2012.

Mai mult, instanța atestă că, reclamantul a avut posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin contestarea procesului-verbal și în prezenta procedură de contencios administrativ.

La fel, instanța constată că măsura de suspendare este prevăzută de legea specială ca consecință a săvârșirii contravenției. Legiuitorul a apreciat că încălcarea regulilor de port a armelor letale prezintă un grad de pericol social care justifică măsura, iar instanța nu are competența de a substitui legiuitorului în aprecierea proporționalității măsurilor legale.

În plus, instanța constată că decizia contestată îndeplinește cerințele de formă și de fond prevăzute de Codul administrativ, decizia din 07.11.2023 este emisă de autoritatea competentă INSP și este motivată în sensul art. 118 Cod administrativ.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, iar verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În speță, INSP și-a exercitat dreptul discreţionar în limitele competențelor legale, luând în considerare faptele relevante.

Celelalte argumente invocate de partea reclamantă nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru anularea actului administrativ contestat şi urmează a fi respinse.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către INSP este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței au cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenţei, au emis actul administrativ prin care și-au realizat scopul său legal.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ de către INSP.

Totodată, analizând argumentele expuse de reclamantă în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or, poziția părții reclamante, expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

În aceiași ordine de idei, instanța concluzionează că, în speță, actele administrative contestate nu încalcă principiul proporționalității între mijloacele folosite şi scopul urmărit, bazându-se pe probleme identificate, justificate obiectiv şi rezonabil.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de *****Ion către Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la anularea deciziei privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui *****Ion *****din 07.11.2023 - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**